

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

Evangelje današnje nedjelje nam donosi prisporobu o bogatašu i siromahu Lazaru. Riječ je o pitanju odnosa bahatog bogataša i krajnjeg siromaha. U toj prisporobi nema spomena da bi ovaj bogataš bio zao čovjek, da se obogatio nečasnim poslovima. Isus mu ne zamjera to što ima, što je bogat, nego nešto sasvim drugo: što od svoga bogatstva ne vidi bolesnog siromaha pred svojim vratima, što nema srca niti smilovanja prema jadnom Lazaru koji pred njegovim vratima moli samo za mrvicu s bogataškog stola.

Ali, bogataš u svom stanju uživanja uopće ne reagira na prošnje i vapaje ovog jadnika. No, tada dolazi do promjene. Preminula su obojica: i bogataš i siromah Lazar. Lazar je u raju, u društvu Božjih prijatelja, a bogataš je u mukama pakla. Neopisivo je žedan. Traži da mu pošalju Lazara kako bi mu samo malo ovlažio jezik i olakšao muke.

Ali sada više pomoći nema. Nakon smrti se više ništa ne može promijeniti. Svatko dobiva zasluženu plaću za svoja djela ili nedjela. Zato dobra djela trebamo činiti dok još imamo vremena. Nitko od nas ne zna kada će položiti Bogu račun.

Na kraju evangelja Isus umeće još jednu poruku. Nitko nema pravo računati s izvanrednim događajima, ukazanjima i porukama. Postoji redovita Božja objava, postoji Mojsije i Proroci, dakle Božja riječ koja se svake nedjelje čita i naviješta s ovoga mjesta. I braća ovoga bogataša su imala prilike čuti tu Božju riječ u svojoj sinagogi. Ako im ta riječ nije dovoljna, onda im neće pomoći niti posebna intervencija s onoga svijeta. I u našoj Crkvi Bog djeluje na redoviti način preko učiteljstva Crkve, preko sakramenata i preko svoje riječi u Svetom pismu. Nitko nema pravo očekivati i tražiti nešto više od toga. I zato nije dobro da trčimo za raznim ukazanjima. To ne znači da ukazanja nema, ali ona ne bi smjela biti presudna za našu vjeru. Ako bi mi svoju vjeru temeljili samo na tim ukazanjima onda bi se jako udaljili od Isusa i njegovog nauka.

Isus nam danas želi poručiti dvije stvari: kao prvo, imajmo oka za siromaha pokraj sebe i pomozimo mu onim što nam je pri ruci dok još imamo vremena. I drugo: držimo se redovitog puta koji nam Bog pokazuje po svojoj riječi i po svojoj Crkvi. Nemojmo od Boga tražiti posebne intervencije i ukazanja, jer ona su jako rijetka. Redoviti put je naš put po kojem ćemo se na kraju sigurno spasiti.

Josip Hadrović, župnik

KUTAK ZA RAZMIŠLJANJE

NAJVEĆA LJUBAV IKAD

"Moj se prijatelj nije vratio sa bojišnice, gospodine. Molim dopuštenje da idem po njega." "Dopuštenje se odbija!", reče časnik, "ne želim izložiti tvoj život za čovjeka koji je vjerovatno mrtav." Svejedno, vojnik je otišao i, uru kasnije, vratio se natrag krvav, smrtno ranjen, noseći mrtvo tijelo svog prijatelja. Časnik je bio bijesan. Vikao je: "Rekao sam ti da je mrtav. Sada sam vas obojicu izgubio. Reci, je li se isplatilo ići tamo po truplo?" Vojnik je umirao. Zadnjim snagama tiho reče: "Oh, da, gospodine. Kad sam došao po njega, bio je živ. I rekao mi je: 'Jack, znao sam da ćeš doći!'"

Kaže Isus: "Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje." (Iv 15,13) Promatraj svoj život. Vidjet ćeš: svaki put kad si bila/o istinski sretan bilo je onda kad si živjela/o za drugoga, tko god taj drugi bio. Toliko godina si potrošila/o pokušavajući, ugađajući sebi, zadobiti sreću. Požnjela/o si samo gorčinu: svoju i drugih; ocean gorčine. Pogledaj u oči ovoga djeteta, razmisli, i reci mi: Ima li itko, u tvom životu, tko bi ti umirući rekao: "Znao/la sam da ćeš doći." Ako nema, možda je vrijeme da počneš zaista živjeti.

Molitva za poniznost

Gospodine, daj da budem blag prema onima koji su tvrdoglavi ili nepodnošljivi. Isuse blaga i ponizna Srca, učini srce moje po Srcu svome. Nauči me da šutim na upućene prigovore. Nauči me da slušam sa smirenim zadovoljstvom nezasluzene grube riječi. Daj mi novo srce, jer se moje tako često ponaša grubo i prije nego što ga uspijem smiriti. Isuse blaga i ponizna Srca, sačuvaj me od oholosti: bilo bi to najgore zlo koje bi me moglo zadesiti. Volim biti od svih zaboravljen, nepriznat, prezren, ponižen do dna nego li se vidjeti, punog samozadovoljstva, uzdignutog iznad drugih. Daj da želim ostati malen, slab i nemoćan. Isuse, daj da moje uši tako rado ne slušaju upućena mi priznanja; da moje srce ostane zatvoreno uživanjima u mojim osobnim poslovima; da se moja misao ne vraća neprestano na ostvarene uspjehe, učinjena dobra djela, primljene pohvale. Neka mi nepravedni sudovi, kojih sam žrtva, postanu slatkost, kao i upućene mi ponižavajuće riječi, gorke kritike mojih djela, omalovažavajući postupci koje imam podnijeti. Daj da ljubim da budem nepriznat. Kada će ipak doći čas kad ću biti sretan da sam zaboravljen od svijetu, da vidim da nitko ne sanja o meni, osim da me prezire kao zadnji otpadak? Vjerujem da će doći taj čas kada ću po Tvojoj milosti spoznati da je istina samo ova: da sam ništa i da ne zaslužujem ništa.